

Αριθμός 298

Οι περί ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Δημόσιες Ενισχύσεις που Χορηγούνται με τη Μορφή Εγγυήσεων) Κανονισμοί του 2001, που εκδόθηκαν από το Υπουργικό Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 19 του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμου του 2001, αφού κατατέθηκαν στη Βουλή των Αντιπροσώπων και εγκρίθηκαν από αυτή, δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας σύμφωνα με το εδάφιο (3) του άρθρου 3 του περί Καταθέσεως στη Βουλή των Αντιπροσώπων των Κανονισμών που Εκδίδονται με Εξουσιοδότηση Νόμου, Νόμου (Ν. 99 του 1989 όπως τροποποιήθηκε με το Ν. 227 του 1990).

Ο ΠΕΡΙ ΕΛΕΓΧΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΝΙΣΧΥΣΕΩΝ ΝΟΜΟΣ ΤΟΥ 2001

Κανονισμοί δυνάμει του άρθρου 19

Το Υπουργικό Συμβούλιο, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σε αυτό από το άρθρο 19 του περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμου του 2001, εκδίδει, μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, τους ακόλουθους Κανονισμούς. 30(1) του 2001.

1. Οι παρόντες Κανονισμοί θα αναφέρονται ως οι περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων (Δημόσιες Ενισχύσεις που Χορηγούνται με τη Μορφή Εγγυήσεων) Κανονισμοί του 2001. Συνοπτικός τίτλος.

2.—(1) Στους παρόντες Κανονισμούς, εκτός αν από το κείμενο προκύπτει διαφορετική έννοια— Ερμηνεία.

“ατομική εγγύηση” σημαίνει δημόσια εγγύηση που δεν παρέχεται με βάση πρόγραμμα εγγυήσεων·

“δημόσια εγγύηση” σημαίνει την εγγύηση που παρέχεται από το Δημόσιο καθώς και την εγγύηση που παρέχεται από πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στα οποία το Δημόσιο ασκεί δεσπόζουσα επιρροή·

“εγγύηση” σημαίνει δημόσια εγγύηση·

“Νόμος” σημαίνει τον περί Ελέγχου των Δημοσίων Ενισχύσεων Νόμο του 2001 και περιλαμβάνει οποιοδήποτε άλλο νόμο που τον τροποποιεί ή τον αντικαθιστά· 30(1) του 2001.

“πρόγραμμα εγγυήσεων” σημαίνει το σύστημα με βάση το οποίο παρέχονται δημόσιες εγγυήσεις τα χαρακτηριστικά των οποίων καθορίζονται από το πρόγραμμα, σε επιχειρήσεις ή/και για συναλλαγές που πληρούν τα κριτήρια, τα οποία καθορίζονται από το πρόγραμμα.

(2) Λέξεις και όροι, που χρησιμοποιούνται στους παρόντες Κανονισμούς, έχουν την έννοια που αποδίδεται σε αυτούς στο Νόμο.

3. Οι παρόντες Κανονισμοί εφαρμόζονται στις ενισχύσεις που χορηγούνται υπό τη μορφή δημόσιας εγγυήσης που παρέχεται ιδίως στις περιπτώσεις δανείου ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης που αποτελεί αντικείμενο σύμβασης που συνάπτεται μεταξύ ενός δανειζόμενου και ενός δανειστή· Πεδίο εφαρμογής.

Νοείται ότι στις περιπτώσεις αυτές η δημόσια εγγύηση δύναται να αποτελεί ενίσχυση προς το δανειζόμενο ή/και προς το δανειστή.

4. Οι παρόντες Κανονισμοί δεν εφαρμόζονται στις εγγυήσεις εξαγωγικών πιστώσεων. Εξαιρέση.

5.—(1) Δημόσια εγγύηση αποτελεί δημόσια ενίσχυση, εφόσον ο δανειζόμενος δεν καταβάλλει το σύνηθες ασφάλιστρο που ισχύει στην αγορά για τέτοιου είδους εγγύηση. Ενίσχυση στο δανειζόμενο.

(2) Αποτελούν επίσης ενίσχυση με τη μορφή εγγύησης—

- (α) Οι ευνοϊκότεροι όροι χρηματοδότησης που εξασφαλίζουν επιχειρήσεις των οποίων το νομικό καθεστώς αποκλείει την πτώχευση ή άλλες διαδικασίες αφερεγγυότητας ή προβλέπει ρητώς την παροχή δημόσιας εγγύησης ή την κάλυψη ζημιών από το Δημόσιο ή από πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στο οποίο το Δημόσιο ασκεί δεσπόζουσα επιρροή·
- (β) η απόκτηση συμμετοχής σε επιχείρηση από το Δημόσιο ή από πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στο οποίο το Δημόσιο ασκεί δεσπόζουσα επιρροή, εάν το πρόσωπο που αποκτά τη συμμετοχή αυτή αναλαμβάνει απεριόριστη ευθύνη αντί της κανονικής περιορισμένης ευθύνης.

(3) Όταν πληρούνται οι προϋποθέσεις της παραγράφου (1) ή της παραγράφου (2), υπάρχει δημόσια ενίσχυση, έστω και αν ο παροχέας της εγγύησης δε χρειαστεί ποτέ να προβεί σε πληρωμές στο πλαίσιο της εγγύησης που παρέχει.

Ενίσχυση στο δανειζόμενο και στο δανειστή.

6. Όταν διαπιστώνεται η ύπαρξη δημόσιας ενίσχυσης υπό τη μορφή εγγύησης, ο Έφορος εξετάζει κατά πόσο η ενίσχυση χορηγείται προς το δανειζόμενο, προς το δανειστή ή και προς τους δύο. Ιδίως σε περίπτωση που μία δημόσια εγγύηση παρέχεται εκ των υστέρων για δάνειο ή άλλη οικονομική υποχρέωση που έχει ήδη συμφωνηθεί, χωρίς να προσαρμοστούν οι όροι του δανείου αυτού ή της υποχρέωσης αυτής, ή σε περίπτωση που ένα εγγυημένο δάνειο χρησιμοποιείται για την αποπληρωμή άλλου, μη εγγυημένου δανείου στο ίδιο πιστωτικό ίδρυμα, ο Έφορος δύναται να κρίνει ότι υπάρχει ενίσχυση τόσο προς το δανειζόμενο όσο και προς το δανειστή εφόσον εξασφαλίζεται περισσότερο το δάνειο.

Χρόνος χορήγησης της ενίσχυσης.

7. Η ενίσχυση χορηγείται κατά τη στιγμή που παρέχεται η εγγύηση, και όχι κατά τη στιγμή που η εγγύηση καταπίπτει ή κατά τη στιγμή που πραγματοποιούνται οι πληρωμές σύμφωνα με τους όρους της εγγύησης. Η εκτίμηση του κατά πόσο μία εγγύηση συνιστά δημόσια ενίσχυση, και, αν ναι, ο προσδιορισμός του ποσού της δημόσιας ενίσχυσης, πραγματοποιείται από τον Έφορο κατά τη στιγμή που παρέχεται η εγγύηση.

Ποσό της ενίσχυσης.

8.—(1) Σε περίπτωση ατομικής εγγύησης, το ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης εκτιμάται από τον Έφορο με αναφορά στις λεπτομέρειες εφαρμογής της εγγύησης και του δανείου ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης.

(2) Στους παράγοντες που ο Έφορος λαμβάνει υπόψη, κατά την εκτίμηση που αναφέρεται στην παράγραφο (1), συγκαταλέγονται ιδίως η διάρκεια και το ποσό της εγγύησης και του δανείου, ο κίνδυνος μη εκπλήρωσης των υποχρεώσεων από το δανειζόμενο, το τίμημα που καταβάλλεται από τον δανειζόμενο για την εγγύηση, η φύση των παρεχομένων ασφαλειών, οι λεπτομέρειες σχετικά με τον τρόπο και το χρονικό διάστημα εντός του οποίου ο παρέχων την εγγύηση θα μπορούσε ενδεχομένως να κληθεί να καταβάλει την οφειλή και τα μέσα, συμπεριλαμβανομένης της κήρυξης της επιχείρησης σε πτώχευση, που θα χρησιμοποιήσει ο παρέχων την εγγύηση για την ανάκτηση ποσών που οφείλονται από το δανειζόμενο από τη στιγμή που η εγγύηση καταπίπτει.

(3)(α) Για εγγυήσεις δανείων, το ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης για δεδομένο έτος υπολογίζεται—

- (i) Ως η διαφορά μεταξύ του επιτοκίου της αγοράς και του επιτοκίου που λήφθηκε χάρη στη δημόσια εγγύηση, μετά από αφαίρεση των καταβληθέντων ασφαλιστρών, ή

(ii) ως η διαφορά μεταξύ—

(Α) του οφειλόμενου ποσού για το οποίο παρέχεται εγγύηση, πολλαπλασιαζόμενου επί το συντελεστή κινδύνου (πιθανότητα μη εκπλήρωσης της υποχρέωσης)· και

(Β) όλων των καταβληθέντων ασφαλιστρών, ή

(iii) με οποιαδήποτε άλλη αντικειμενικά αιτιολογημένη μέθοδο.

(β) Εκτός αν ο Έφορος κρίνει διαφορετικά για λόγους που διευκρινίζονται στην απόφασή του, για τις ατομικές εγγυήσεις χρησιμοποιείται η μέθοδος υπολογισμού που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α)(i), ενώ για τα προγράμματα εγγυήσεων η μέθοδος υπολογισμού που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α)(ii).

(γ) Ο συντελεστής κινδύνου που αναφέρεται στην υποπαράγραφο (α)(ii) θα πρέπει να αντανakλά την αποκτηθείσα πείρα περιπτώσεων μη εξόφλησης δανείων που έχουν χορηγηθεί υπό παρόμοιες συνθήκες, που καθορίζονται ιδιαίτερα από τον τομέα, το μέγεθος της επιχείρησης και το επίπεδο της γενικής οικονομικής δραστηριότητας.

(δ) Τα ετήσια ισοδύναμα επιχορήγησης θα πρέπει να ανάγονται στην παρούσα αξία τους με τη χρησιμοποίηση του επιτοκίου αναφοράς, και στη συνέχεια να προστίθενται για να ληφθεί το συνολικό ισοδύναμο επιχορήγησης.

(ε) Σε περίπτωση που, κατά τον χρόνο χορήγησης του δανείου, υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες ότι ο οφειλέτης δε θα είναι σε θέση να εκπληρώσει την υποχρέωσή του, το ισοδύναμο επιχορήγησης ενδέχεται να φθάνει μέχρι και το ποσό που καλύπτει η εγγύηση.

(4) Σε περίπτωση προγραμμάτων εγγυήσεων, όταν τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της κάθε παρεχόμενης εγγύησης σε συγκεκριμένη επιχείρηση δεν είναι γνωστά κατά το χρόνο αξιολόγησης του προγράμματος, το ισοδύναμο επιχορήγησης της ενίσχυσης πρέπει να εκτιμηθεί από τον Έφορο με αναφορά στις διατάξεις του προγράμματος όσον αφορά, μεταξύ άλλων, το μέγιστο ποσό και τη διάρκεια των δανείων, την κατηγορία των επιλέξιμων επιχειρήσεων και τη μορφή των επιλέξιμων σχεδίων, τις ασφάλειες που απαιτούνται από τους δανειζόμενους, το ασφαλιστρο που πρέπει να καταβληθεί και τα επιτόκια που χορηγούνται σε αυτούς.

9. Ο Έφορος εξετάζει με ιδιαίτερη αυστηρότητα εγγυήσεις που καλύπτουν πέραν του 80% μιας οικονομικής συναλλαγής.

Εγγυήσεις που καλύπτουν πέραν του 80% της συναλλαγής.

10.—(1) Η πλήρωση όλων των ακόλουθων προϋποθέσεων διασφαλίζει ότι μια ατομική εγγύηση δεν αποτελεί δημόσια ενίσχυση:

Απαιτούμενες προϋποθέσεις για την απουσία ενίσχυσης.

(α) Ο δανειζόμενος δεν αντιμετωπίζει οικονομικές δυσχέρειες·

(β) ο δανειζόμενος θα μπορούσε καταρχήν να λάβει δάνειο σύμφωνα με τους όρους της αγοράς από τις κεφαλαιαγορές χωρίς οποιαδήποτε παρέμβαση του Δημοσίου·

(γ) η εγγύηση συνδέεται με συγκεκριμένη οικονομική συναλλαγή, αφορά καθορισμένο ανώτατο ποσό, δεν καλύπτει ποσοστό μεγαλύτερο του 80% του οφειλόμενου δανείου ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης, εξαιρουμένων των ομολόγων και παρόμοιων μέσων, και δεν είναι ανοικτού τύπου·

(δ) ο δανειζόμενος καταβάλλει για την εγγύηση το σύνηθες τίμημα που ισχύει στην αγορά, το οποίο αντανakλά, μεταξύ άλλων, το ποσό και τη

διάρκεια της εγγύησης, τις ασφάλειες που παρέχει ο δανειζόμενος, τη χρηματοοικονομική κατάσταση του δανειζόμενου, τον τομέα δραστηριότητας και τις προοπτικές, τους τόκους υπερημερίας και άλλους οικονομικούς όρους.

(2) Η πλήρωση όλων των ακόλουθων προϋποθέσεων εξασφαλίζει ότι ένα πρόγραμμα εγγυήσεων δεν αποτελεί δημόσια ενίσχυση:

- (α) Το πρόγραμμα δεν επιτρέπει τη χορήγηση εγγυήσεων σε δανειζόμενους οι οποίοι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσχέρειες·
- (β) οι δανειζόμενοι θα ήταν καταρχήν σε θέση να λάβουν δάνειο σύμφωνα με τους όρους της αγοράς από τις κεφαλαιαγορές χωρίς οποιαδήποτε παρέμβαση του Δημοσίου·
- (γ) οι εγγυήσεις συνδέονται με συγκεκριμένη οικονομική συναλλαγή, αφορούν καθορισμένο ανώτατο ποσό, δεν καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του 80% του κάθε οφειλόμενου δανείου ή άλλης οικονομικής υποχρέωσης, εξαιρουμένων των ομολόγων και παρόμοιων μέσων, και δεν είναι ανοικτού τύπου·
- (δ) οι όροι του προγράμματος στηρίζονται σε ρεαλιστική εκτίμηση του κινδύνου, έτσι ώστε τα ασφάλιστρα που καταβάλλουν οι δικαιούχοι να επιτρέπουν, κατά πάσα πιθανότητα, την αυτοχρηματοδότησή του·
- (ε) το πρόγραμμα καθορίζει τους όρους με τους οποίους παρέχονται οι μελλοντικές εγγυήσεις και προβλέπει την επανεξέταση της συνολικής χρηματοδότησης του προγράμματος τουλάχιστο μία φορά κατά έτος·
- (στ) τα ασφάλιστρα καλύπτουν τόσο τους συνήθεις κινδύνους που συνδέονται με την παροχή της εγγύησης όσο και τις διοικητικές δαπάνες του προγράμματος, συμπεριλαμβανομένης μίας κανονικής απόδοσης του κεφαλαίου στις περιπτώσεις που το Δημόσιο ή το πρόσωπο δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου στο οποίο το Δημόσιο ασκεί δεσπίζουσα επιρροή παρέχει το αρχικό κεφάλαιο για την έναρξη λειτουργίας του προγράμματος.

(2) Η μη συμμόρφωση με κάποια από τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις παραγράφους (1) και (2) δε σημαίνει ότι μία εγγύηση ή ένα πρόγραμμα εγγυήσεων θεωρείται αυτομάτως ως δημόσια ενίσχυση. Σε περίπτωση που υπάρχουν αμφιβολίες για το κατά πόσο μία σχεδιαζόμενη ατομική εγγύηση ή πρόγραμμα εγγυήσεων αποτελεί δημόσια ενίσχυση, η εν λόγω εγγύηση ή το πρόγραμμα εγγυήσεων πρέπει να κοινοποιείται στον Έφορο.

Όρος για έγκριση ενίσχυσης που χορηγείται με τη μορφή εγγύησης.

11. Με επιφύλαξη των σχετικών με την έγκριση των δημοσίων ενισχύσεων διατάξεων του Νόμου και των δυνάμει του Νόμου εκάστοτε εκδοθέντων Κανονισμών, ο Έφορος δεν εγκρίνει ενίσχυση που χορηγείται με τη μορφή εγγύησης παρά μόνο εάν η ενεργοποίηση της εγγύησης συνδέεται συμβατικά με ειδικούς και εκ των προτέρων συμφωνηθέντες όρους, που μπορούν να φθάσουν μέχρι την υποχρεωτική κήρυξη πτώχευσης της δικαιούχου επιχείρησης ή οποιαδήποτε παρόμοια διαδικασία.